

Send det til dansk kemi, Gladsaxevej 87, 2860 Søborg.

Superledning i **Ba-Cu-Y-O systemet**

Ole Bostrup, N. Bork Nielsen, N. Baden Petersen m.fl.

Indledning

Et metals resistans er en voksende fuktion af temperaturen, figur 1. Denne erfaring forklares i almindelighed ved, at resistansen er et udtryk for gnidningsmodstanden mod elektronernes bevægelse, og den skyldes bl.a. termiske vibrationer i krystallerne. Nedsættes temperaturen, så aftager vibrationernes styrke, og resistansen aftager.

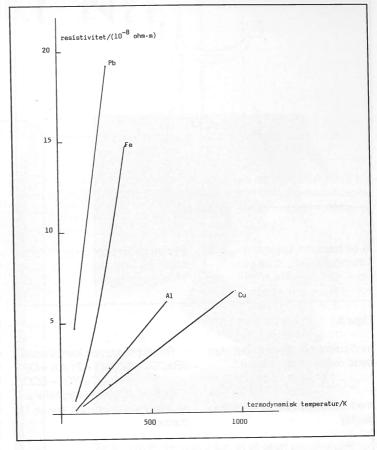
En (perfekt) metalkrystal ved det absolutte nulpunkt, må forventes at have resistansen nul.

I 1911 opdagede H. Kammerling Onnes, at nogle stoffer opnår tilstanden med forsvindende resistans ved en kritisk temperatur Tc over det absolutte nulpunkt, figur 2. Dette fænomen kaldes superledning (supraledning, superkonduktivitet).

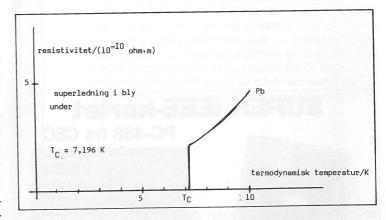
Siden 1911 har fysikere og kemikere Verden over jagtet materialer med højere kritisk tempe-

Johannes Georg Bednorz & Karl Alexander Müller udførte i januar 1986 et afgørende forsøg i IBM's Zürich laboratorium. Resultatet fremkom i afhandlingen »Possible High Tc Superconductivity in the Ba-La-Cu-O System« i Zeitschrift für Physik i september 1986. Den 15. oktober 1987 blev det offentliggjort, at Bednorz & Müller skulle have årets Nobel-pris i fysik for deres superleder.

Allerede i august 1987 gjorde Per Boll (Odense Universitet) os opmærksomme på muligheden af, at gymnasieelever kunne



Figur 1



Figur 2.

gennemføre det epokegørende forsøg. En snes unge mennesker meldte sig som studiekreds deltagere, vi blev noget forsinket på grund af vanskeligheder med levering af yttrium(III)-oxid. Den 17. oktober 1987 kunne vi imidlertid bl.a. for Frederiksborg Amts Avis demonstrere forsøget.

Superlederkemi

Opgaven gik ud på at fremstille

Ba₂Cu₃YO₇

altså et blandet oxid, der kan gives navnet dibarium(II)-dikobber(II)-kobber(III)-yttrium(III)heptaoxid.

Udgangsstofferne er bariumcarbonat (BaCO₃), kobber(II)oxid (CuO) og yttrium(III)-oxid, alle som analyserene pulvere, samt dioxygen (O2), som vi tog fra en stålflaske.

Ved den kraftige opvarmning af barium(II)-carbonat i dioxygenstrømmen (der virker ligevægtsforskydende) omdannes det til barium(II)-oxid

BaCO₃ → BaO + CO₂

Opvarmning af kobber(II)-